

VELIKONOCE

BŮH NÁS VŠECHNY

PŘEKVAPÍ

Za časného jitra, přišly ženy k Ježíšovu hrobu s vonnými mastmi. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. A řekli jim: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen" (Luk 24,1-6).

OPĚT SE ZDÁLO, ŽE ZLO,

BEZPRÁVÍ A NÁSILÍ

MAJÍ NAVRCH

Ženy s Ježíšem pohřbily jistě i mnohé své naděje. Před časem mu uvěřily. Doufaly v něho. A nyní ho přišly oplakávat jako mrtvého. Opět se zdálo, že zlo, bezprávi a násilí mají navrch. Bůh je ale překvapil: Ježíše vzkřísil. A toto překvapení platí i pro nás!

POTUPNÁ SMRT NA KŘÍŽI

NEBYLA POSLEDNÍM SLOVEM!

V životě nastávají situace, které by nás musely přivést k zuřivosti, vzpouře nebo uvrhnout do zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projevuje při slavení Velikonoční noci: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem!

EXISTUJE NOVÝ ZAČÁTEK, KTERÝ PŘICHÁZÍ I SKRZE UTRPENÍ, SMRT A ZOUFALSTVÍ...

Existuje nový začátek, který přichází i skrze utrpení, smrt a zoufalství, a který skrze vzkříšení směřuje k novému stvoření. Smíme proto očekávat nová nebesa a novou zemi, kde „Bůh setře každou slzu z očí, kde nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti, protože starý svět pominul“ (srv. Zj 21,4). Tajemství Velikonoc tak dává právo doufat nepřehlednému množství těch, kteří v životě přišli nějak zkrátka.

Převzato z www.vira.cz .

Více k tématu: www.vira.cz/velikonoce

CO JE PODSTATOU VELIKONOČNÍHO TAJEMSTVÍ?

Je to Ježíšův kříž, nebo je to jeho vzkříšení? Úžasná a osvobozující je zkušenost víry, že podstata kříže a podstata vzkříšení je jedno a totéž. Pro Ježíše zemřít znamenalo úplně náležet Bohu, pustit se bezpodmínečně do Boží náruče.

NAŠE ŠANCE JE V UMÍRÁNÍ

My se také po celý život snažíme odevzdávat Pánu Bohu, ale dokud žijeme, nikdy se nám to nepodaří úplně; vždycky něco podržíme pro sebe. Naše šance je v umírání – tam máme šanci se pustit úplně a beze zbytku, nezbude nám vůbec nic.

PUSTIT SE DO BOŽÍ NÁRUČE

Můžeš to přijmout v zoufalství a beznaději, nihilisticky, a říct si, že nic vlastně nemá smysl, že všechno končí. Nebo se můžeš dobrovolně odevzdat, pustit se do Boží náruče a jednou v životě absolutně důvěřovat.

Se svolením zpracováno podle knihy: Ludvík Armbruster, Tokijské květy, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. www.kna.cz